

ת"פ 16567/11/14 - מדינת ישראל נגד ולדימיר סליודייב (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 16567-11-14 מדינת ישראל נ' סליודייב
16586-11-14
9 בספטמבר 2015

בפני כב' השופט יואב עטר
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י בא-כוחה עו"ד רונן שימן
נגד
הנאשם
ולדימיר סליודייב (עציר) - בעצמו
ע"י באת-כוחו עו"ד טלי גוטליב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשת הנאשם להקל בתנאי שחרורו.

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של מעשה מגונה בקטינה, שעניינה בכך שהנאשם, בשעת יום, בבניין מגוריה של קטינה בת שבע, הפשיל את מכנסיו ואת תחתוניו, חשף את איבר מינו בפני אותה קטינה בת שבע, אמר לה: "קחי תראי", והכול לשם סיפוק, גירוי או ביזוי מיניים. כעולה מכתב האישום בו הורשע הנאשם, אותה קטינה השליכה את תיקה וחטיף שאחזה, פרצה בצעקות, ודפקה בחוזקה על דלת ביתה, ואז נמלט הנאשם מהמקום לאחר שהרים את מכנסיו ותחתוניו.

ביום 12.11.14, בשלב בו עדיין נהנה הנאשם מחזקת החפות, שוחרר הנאשם בתנאים מגבילים אשר כללו "מעצר בית" מלא בבית סבו וסבתו, פיקוח של ערבים ואיזוק אלקטרוני.

ביום 15.1.15 שונו תנאי השחרור באופן בו הותר לנאשם לצאת לארבע שעות התאווירות וחיפוש עבודה במרבית ימי השבוע, בכפוף לליווי על-ידי ערבים.

ביום 10.2.15, בהמלצת שירות המבחן, הותר לנאשם לצאת לעבודה במפעל באזור התעשייה בעיר דימונה, לאחר שבית המשפט, בין השאר, עמד על כך שבאותו מפעל אין קטינים, ובכפוף לליווי על-ידי ערבים.

ביום 11.5.15 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון ממנו עולה כי בכפוף לקבלת חוות דעת של הערכת מסוכנות וקבלת תסקיר חיובי בעקבותיה, וככל שחוות הדעת של הערכת המסוכנות תצביע על רף מסוכנות שפורט בדברי הצדדים, הרי שיעתרו הצדדים במשותף לעונש של שישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים, והובהר כי ככל שהערכת המסוכנות תהא גבוהה יותר או שהתסקיר לא יהיה חיובי, יטענו הצדדים באופן פתוח לעונש.

לאחר הכרעת-הדין, ונוכח הסכמת הצדדים, שונו תנאי השחרור באופן בו הותר לנאשם להגיע ממקום "מעצר הבית" למקום העבודה וחזרה, ללא ליווי, ובהגבלות שפורטו באותה החלטה.

עתה בפניי בקשה נוספת של הנאשם להקל בתנאי שחרורו.

בדיון שהתקיים ביום 26.7.15 ציין חברי, כב' סגן הנשיאה השופט ברסלר-גונן, כי: **"יש מניעה להסיר את הפיקוח לחלוטין. במיוחד כאשר מתברר שטרם החל הליך טיפולי כלשהו, וטרם התקבלה חוות דעת הערכת מסוכנות..."**. כב' סגן הנשיאה הורה על הגשת תסקיר מעצר אשר יבחן את הבקשה לשינוי תנאי השחרור.

לדיון היום הוגש תסקיר מעצר משלים בו עמד שירות המבחן על עניינו של הנאשם. שירות המבחן ציין, בין השאר, כי בעוד שבשיחות קודמות עם הנאשם שלל הנאשם כל בעייתיות, ולא ראה צורך בהתערבות טיפולית, הרי שכיום מביע הוא אמון רב יותר בשירות המבחן ונכון יותר לבחון את המניעים שהובילו אותו לביצוע העבירה. שירות המבחן גם ציין כי הנאשם כיום מבטא נכונות להשתלב בטיפול במסגרת קבוצת הכנה וטיפול בעברייני מין, תוך שבהמשך תיבחן אפשרות שילובו בקבוצה ייעודית.

שירות המבחן ציין כי כיום המשיב **החל** בביקורת עצמית וכי כיום הוא בשל לבחון דפוסים מכשילים באישיותו ואת הנסיבות שהובילו אותו לביצוע העבירה, ציין כי בכוונתו לשלב את המשיב בקבוצה טיפולית, והתרשם כי על סמך אלו פחתה המסוכנות ממנו.

שירות המבחן סבר כי יש מקום לסייע לנאשם לחזור למסלול סדיר של חיים, ועל-כן יש חשיבות בשילובו מחדש במסגרת של לימודים ועבודה, כפי שהיה טרם הרשעתו, והמליץ לבטל את "מעצר הבית", לאפשר לו לחזור לשגרת עבודה ולימודים, לאפשר חזרתו לבית אמו, ולהאריך את צו פיקוח המעצרים בשישה חודשים נוספים.

סבורני כי מקום בו הנאשם אינו נהנה כיום מחזקת החפות, הרי שמטבע הדברים, גם בבחינת הגבלת חירותו, נקודת הכובד בכל הקשור לבחינת השיקולים הנוגעים לבקשה משתנה.

מקום בו הנאשם הודה בכך שביצע עבירת מין בפני קטינה עולת-ימים בת שבע, בה בחר כקרבן אקראי סמוך לביתה, הרי שעל פניו, על בית המשפט להבטיח את בטחון הציבור מקום בו הסכנה איננה נמוכה כלל ועיקר.

מושב זה אינו ערכאת ערר על החלטת כב' סגן הנשיאה, השופט ברסלר-גונן.

כב' סגן הנשיאה ציין מפורשות, בהחלטה מיום 26.7.15, כי בטרם החל הנאשם בהליך טיפולי כלשהו, ובטרם התקבלה חוות דעת של הערכת מסוכנות, הרי שיש מניעה מפני הסרת הפיקוח.

לא נותר לי אלא להצטרף לדעתו של חברי, כב' סגן הנשיאה. הסיכון מפני הישנות ביצוע העבירה, ובפרט בהינתן גילה הצעיר של קרבן העבירה ונסיבות ביצוע העבירה, גובר על השיקולים התומכים בחירותו של הנאשם, קל וחומר לאחר שניטלה ממנו חזקת החפות.

כעולה מהתסקיר, הנאשם כיום מצוי בשלב ראשוני של תובנות, טרם שולב בהליך טיפולי, וממילא לא מונחת בפניו כל חוות דעת הערכת מסוכנות עדכנית המלמדת על סיכון מופחת, וכל שיש בפניו הוא אותה התרשמות של שירות המבחן שפורטה לעיל ביחס לשינוי ראשוני בתובנות של הנאשם, בנכונותו להליך טיפולי ובהכרה במעשיו.

שירות המבחן עמד על הצורך במתן אפשרות לנאשם לחזור למהלך חייו, הכולל מעגל של לימודים ועבודה. יש לזכור כי הנאשם ממילא יוצא כיום לעבודה.

אינני רואה מניעה כי הנאשם יחזור גם ללימודים, ואולם סבורני כי לא ניתן להורות על ביטול התנאים המגבילים, ובוודאי שלא ניתן להורות על ביטול הפיקוח.

לא הוצגה בפניי כעת תכנית לימודים קונקרטית, ואולם לכשתוגש תכנית לימודים קונקרטית, סבורני כי אין כל מניעה מלאשר לנאשם לצאת ללימודים, בכפוף לכך שיהיה מלווה כל העת על-ידי מי מבין הערבים, וזאת לאחר שתוצג בפניי תכנית לימודים שכזו.

בכפוף להסתייגות שפורטה לעיל, הבקשה נדחית, ותנאי השחרור יישארו בעינם.

ניתנה והודעה היום, כ"ה באלול התשע"ה, 9/9/2015, במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

החלטה

לאחר שתוצג תכנית לימודים קונקרטיים יהא מקום לדון בשינוי התנאים בכל הקשור לשעות, היקף הליווי ואופן הליווי, וזאת בהתאם לאותה תכנית לימודים, ולאחר שלבית המשפט יוגשו האסמכתאות המתאימות. בשלב זה טרם בשלה העת לדון בכך, ובכפוף לאמור בהחלטתי הקודמת לעניין הצורך בליווי והמתווה האפשרי לשינוי התנאים, יוכל הנאשם לעתור לעיון חוזר לאחר שיוכל להציג את האסמכתאות הנדרשות.

ניתנה והודעה היום, כ"ה באלול התשע"ה, 9/9/2015, במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

קלדן: עמוס מדר